

عنوان مقاله:

مطالعه ویژگی های فضاهای اجتماعی شهروندان در سکونتگاههای غیررسمی و بافتهای فرسوده

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی مدیریت امور مالی، تجارت، بانک، اقتصاد و حسابداری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

محمدرضا افروغ - کارشناس مهندسی فناوری محیط زیست (بازیافت)، دانشگاه جامع علمی کاربردی واحد شهرداری ورامین

خلاصه مقاله:

بخش قابل توجهی از بافت های قدیمی شهرها که غالباً هسته ی اولیه و اصلی این شهرها را تشکیل می دهند در روند شتاب آلود شهرنشینی و برنامه های توسعه شهری عصر مدرن گرایبی مورد بی توجهی قرار گرفته و به بافت های فرسوده و ناکارآمد شهری تبدیل شده اند. چنین بافت هایی با داشتن مشکلاتی در زمینه های کالبدی اجتماعی اقتصادی کارکردی و ساختاری نه تنها سختی های و مرارت هایی بکرای زندگی امروز ساکنان خود دارند آینده ای پرمخاطره برای تمامی شهروندان و توسعه شهری در بردارند. از این رو بافت های فرسوده نیازمند حرکتی کنترل شده در جهت حل مسائل و ادامه زندگی خود در قالب طرح ها بهسازی و نوسازی در صدر برنامه ریزی های شهری هستند. معماری و شهرسازی باید به جای افتراق و جدایی در پی افزایش تعاملات اجتماعی و همبستگی انسانها باشد اگر در طراحی خواسته های مردم در نظر گرفته شود محیط ساخته شده حاصل از آن قابلیت تامین تعامل اجتماعی را خواهد داشت فضاهای شهری تماس مستقیم با زندگی روزمره شهروندان دارند و بیش از سایر فضاها برزندگی جمعی و فرهنگ آنان تاثیر می گذارند فضاهای عمومی شهری، مکانها و محیط های اجتماعی ای هستند که به عنوان میدانی برای تعاملات اجتماعی، عمل می کنند. از این رو فضاهای شهری به عنوان یک ضرورت اساسی، نقش مهمی در بهبود تعاملات اجتماعی دارند. برای ایجاد تعامل ابتدا باید فضای شهری پذیرای حضور مردم در خود باشد. زیرا حضور و توقف مردم در فضا به خودی خود تعامل را در بین آنها برقرار می کند. تعاملات اجتماعی در یک فضای شهری بازتاب نوع فعالیت ها و اتفاقاتی است که در فضا رخ می دهد. هرچه فضای شهری مطلوبتر باشد، فعالیتها، ارتباطات و تعاملات بیشتری در آن صورت می گیرد و به مراتب مدت زمان حضور افراد در فضا نیز افزایش می یابد.

کلمات کلیدی:

فضاهای اجتماعی، شهروندان، سکونتگاه های غیررسمی، بافت های فرسوده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1444820>

